

er rigtigt. Det er aktieafkastet set over det samme antal år, som svarer til den forrentning, der er fra Nordsøen.

Kl. 16.25

Jeg synes ikke, at fru Anne Grete Holmsgaard skal være så vred, og jeg ser ikke spor umoralsk i denne aftale, tværtimod. Det var jo Folketinget, der med et meget, meget stort flertal den 20. februar pålagde regeringen at indlede forhandlinger med koncessionshaverne med henblik på, at samfundet her og nu kunne få en større andel af kagen.

Skal vi til at snakke moral, hvilket jeg personligt vil advare stærkt imod i den slags sager her, fordi jeg tror, det er et så dyrebart ord, at man skal reservere det til noget meget væsentligt mellem mennesker og i etiske spørgsmål og den slags, men skal vi, ja, så er det vel folketingsflertallet, der griber ind i eksisterende og kendte vilkår frem til 2012 og allerede fra 2004 beder om at få et større udbytte. Men det er vi fælles om. Det var konditionerne 20. februar. Det stemte vi selv for, som den politiske situation var.

Det har ministeren loyalt efterlevet, og det har altså kunnet medføre, at der er kommet en aftale til verden, som både er frivillig, som giver samfundet et større provenu og indretter beskatningsstrukturen, således at den giver incitament til øget investering for koncessionshaverne.

Det er faktisk at løse cirkelns kvadratur. Det er flot arbejde. Jeg synes egentlig også, at fru Anne Grete Holmsgaard skulle dæmpe sig en lille smule i forhold til aftalen her. Jeg tror, der vil komme en dag, hvor selv fru Anne Grete Holmsgaard og SF vil sige, at det var en god aftale og vil være glad for den. Det tror jeg faktisk.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så går vi videre i ordførerrækken. Hr. Svend Auken og hr. Ole Stavad deles tilsyneladende om taletiden.

Svend Auken (S):

Socialdemokratiet er tilhænger af, at der indgås en aftale med bevillingshaverne, hvis vel at mærke den aftale juridisk er holdbar, og hvis den giver en væsentlig større andel til samfundet af samfundets værdier og til udvikling af samfundets værdier ude i Nordsøen.

Under den tidligere regering arbejdede vi på at få en sådan aftale i stand, og vi var med i det flertal, der pålagde regeringen at undersøge mulighederne for at forhandle. Undervejs har vi både offentligt og i direkte forhandlinger med

regeringen givet en række råd med hensyn til, hvordan sådan en aftale skrues sammen. Man kan af arkitekturen i aftalen, som vi nu har til behandling, se, at en række af de råd, vi har givet med hensyn til opbygning af aftalen, er blevet fulgt. Så langt, så godt.

Der er store fordele knyttet til at indgå en aftale, der forlænger. Når regeringen skal opgøre værdien af den samlede aftale, så er vel cirka to tredjedele selve det at forlænge, altså bruge de samme operatører ude i Nordsøen. Det er også ressourcemæssigt og miljømæssigt den rigtige udvej.

Men der er selvfølgelig en række meget tunge spørgsmål. Først: Er denne her økonomisk set en gunstig aftale, i forhold til hvad der kunne opnås ved bare at forlænge aftalen og så stramme skatterne, som der jo var flertal for her i Folketinget? Det er jo et af de scenarier, der realistisk set var mulighed for. Og hr. Ole Stavad vil senere hen stille en række kritiske spørgsmål til skatdelen.

Man kan roligt sige, at de uger, der er forløbet siden aftalen blev offentliggjort, måske har vist, at den er mere skrøbelig på det økonomiske område, end man oprindeligt forestillede sig.

Vores bekymring er imidlertid først og sidst koncentreret om det såkaldte afsnit seks i aftalen, kompensationsaftalen. Den aftale, der betyder, at bevillingshaverne ved enhver ordning, der gennemføres, ikke bare skatteordninger, som medfører belastning for bevillingshaverne i den danske del af Nordsøen, kan kræve krone til krone-kompensation. Det er en aftale, der skal løbe helt frem til juni 2042.

Man kan sige meget om den aftale, der blev indgået af Viggo Kampmann i 1962, men en så omfattende bestemmelse indeholdt den trods alt ikke. Det er altså nyt.

Det er usædvanligt i den forstand, at der intet fortilfælde er for det i dansk ret og intet fortilfælde for det i international ret, og derfor er vi selvfølgelig nødt til at undersøge det meget, meget grundigt.

Der er først spørgsmålet i relation til grundloven. Der var jeg meget glad for det, hr. Kim Andersen sagde, om, at det var vigtigt, at alle sten blev vendt.

Kl. 16.30

Vi vil foreslå, når vi nu mødes i Det Energipolitiske Udvalg og i Skatteudvalget, at de to udvalg går sammen om at foranstalte en høring, hvor vi indkalder de statsretskyndige uafhængige eksperter, der findes på området, og at vi så